

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Nu er det jo sådan, at forholdene har ændret sig i Folketinget. Fra at være fuldstændig marginaliseret er Dansk Folkeparti kommet i en meget, meget central position og kan vel i princippet bestemme regeringens mulighed for at overleve, og hvis man virkelig føler, at nu har man en mærkesag, som man virkelig brænder for, kan man jo sætte ind og gøre den til et centralt punkt i den ene eller anden form for forhandling. Jeg er sikker på, at fantasien nok kan blomstre i Dansk Folkeparti.

Mit spørgsmål er derfor: Hvor meget mener man med det her i Dansk Folkeparti? Hvor meget er retorik og bragesnak, og hvor meget mener man, når det kommer til stykket? Vil man virkelig sætte regeringen stolen for døren og sige: Det her skal ske, eller også kan I dappe ned fra regeringsbænken? Kan vi få et svar på det?

Kl. 18.45

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det var da et ondsksfuldt spørgsmål!

Men bortset fra det vil jeg sige til hr. Peter Skaarup, at det jo lød godt, at nu skal Danmark virkelig vise udenrigspolitiske muskler sammen med USA, men jeg tror faktisk, det vil være en fejltagelse. Som jeg også sagde i mit indlæg: Jeg tror, at det dumme, vi kan gøre, er at gøre det her til en del af den pågående storpolitiske konflikt, hvor USA med bl.a. sine konstante provokationer om opbygning af missilforsvar osv. uden at tage hensyn til Kina er i gang med at skabe store problemer.

Hvis man virkelig ønsker at give Taiwans befolkning mulighed for at blive en del af det internationale samfund, hvis de ønsker det, og få de rettigheder, som de gerne vil have, skal man lade være med at gøre det her til en del af en storpolitisk sag. Så skal man gøre det til et spørgsmål om, at landet skal have nogle rettigheder, og vi skal som et lille land, der ikke har nogen storpolitiske interesser i det område, argumentere for det. Synes hr. Skaarup ikke, at det lyder utrolig fornuftigt?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Ja, det kan da meget vel være, at hr. Søren Søndergaard har ret. Jeg prøver bare desperat at finde et eller andet, der kan gøre, at regeringen ændrer opfattelse i denne sag. Dansk Folkeparti har

fremSAT dette forslag, og hr. Søren Søndergaard er enig i det, netop fordi vi er enige om, at man skal tage nogle små skridt, som forhåbentlig kan give et udslag. Men jeg savner et svar fra regeringen, og derfor er det svært bare at fastholde det, derfor er man nødt til at prøve noget andet.

Hr. Anders Samuelsen spørger, om det kan blive et spørgsmål om regeringens overlevelse. Vi har lært af de partier, som har støttet den tidligere regering, at det skal man nok ikke skilte alt for meget med. Man holder det på de indre linjer, hvis der er nogle spørgsmål, der bliver gjort til spørgsmål om regeringens overlevelse, men jeg kan sige, at vi mener det meget kraftigt, og jeg kan sige til hr. Anders Samuelsen, at hvis Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre ville stemme for forslaget, havde vi jo flertal uden om regeringen.

Så vil jeg sige, at hvis hr. Anders Samuelsen er interesseret i en løsning, der kan sikre, at Taiwan får den observatørstatus, skal han sådan set bare tilkendegive, at man er positivt indstillet over for beslutningsforslaget. Så har vi sammen med Socialdemokratiet det flertal, der skal til.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Ja, jeg tænkte nok, at det var et svar i den retning, man skulle få, så lad mig stille spørgsmålet lidt mere præcist:

Er Dansk Folkeparti villig til at spille med sin egen indflydelse? Hvor meget mener man med det? Er man villig til i en god sags tjeneste at sige: Vi sætter faktisk vores egen indflydelse, som vi nu har vundet i Folketinget, på spil og får det her testet for alvor? Er Dansk Folkeparti villig til det, eller er det bare bragesnak?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Som jeg sagde før, tror jeg, at hvis såkaldte støttepartier vil spille med musklerne over for regeringen, er det klogest at gøre det uden for offentlighedens søgelys, og så vidt jeg husker, gør vi det af og til, og det skal vi blive ved med.

Men det, der er det afgørende spørgsmål for mig, er observatørstatus for Taiwan i WHO, og her savner jeg, at Det Radikale Venstre i debatten i dag viser den samme omsorg for Dansk Folkepartis position i sagen om, hvorvidt Taiwan kan optages som observatør i WHO. Jeg synes, at hr. Anders Samuelsen ligesom er inde på et spor, som vi ikke kan bruge til ret meget.